

POSTANOWIENIE

Dnia 16 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie z powództwa R. sp. z o.o. w W.

przeciwko P. R. i U. R.

o zapłatę,

w przedmiocie sprostowania z urzędu oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2022 r., sygn. akt I NSNc 648/21

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 sierpnia 2023 r.,

prostuje z urzędu niedokładność uzasadnienia w wyroku Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt I NSNc 648/21, w ten sposób, że na s. 25 uzasadnienia zdanie trzecie w przedostatnim akapicie o treści: „W konsekwencji, na podstawie art. 27 k.p.c., sprawę należało przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach, jako właściwemu miejscowo.” zastępuje następującym zdaniem: „W konsekwencji, na podstawie art. 27 k.p.c., Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej powinien przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach, jako właściwemu miejscowo.”.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 kwietnia 2022 r. Sąd Najwyższy w sprawie sygn. I NSNc 648/21 uchylił w całości zaskarżony nakaz zapłaty Sądu Rejonowego

w Białej Podlaskiej z 22 września 2017 r. sygn. I Nc 1442/17 i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wyroku na s. 25 Sąd Najwyższy wskazał, iż Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej nie jest właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy i należało ją przekazać Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach. Wobec niezgodności sentencji wskazanego wyroku z uzasadnieniem zachodzi podstawa do jego sprostowania na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 95 ust. 1 uSN w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W świetle art. 350 § 1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy psiarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Sprostowanie nie wymaga przeprowadzenia rozprawy, może nastąpić na posiedzeniu niejawnym (§ 2), a sprostowania orzeczenia sądu pierwszej instancji może też dokonać sąd drugiej instancji, jeżeli przed nim toczy się sprawa (§ 3) i to nawet w części niezaskarżonej. Omyłka podlegająca sprostowaniu może dotyczyć samej formy orzeczenia, części wstępnej (rubrum), części orzekającej o żądaniach (tenoru), jak i sporządzonego uzasadnienia (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 30 listopada 2011 r., III CZP 66/11 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 8 kwietnia 2014 r., II PZ 2/14).

Zgodnie z sentencją wyroku Sąd Najwyższy akta sprawy przekazał faktycznie Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej, a ten z kolei uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach, gdzie postępowanie sądowe zostało zarejestrowane pod sygn. I C 945/22.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na mocy art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 95 ust. 1 u.SN w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. art. 391 § 1 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

[s.h.]

[ms]

